

Åh disse minder

Kan du huske på valsen
uden kravetøj om halsen
med stok og med ranselen på,
aldrig mangled' humøret,
var vejen end pløret
og støvlerne mangled' en tå,
vi for rundt i rig'rne,
vi sang og krammed' pi'rne,
tit tog vi vel også en tår;
vi har været mange steder,
vi har haft mange glæder,
vi har følt hele verden som vor.

Åh, disse minder
fra du var en farende svend.
Åh, disse minder
den tid kommer aldrig igen,
åh, disse minder
det er dem, der gi'r livet kulør
i hulen vi svendene finder,
med det gode, det gamle humør.

Ud af sengen vi hopped'
om morgenen og stopped'
vor pibe og vandred' påny;
sjældent var vi vel mætte,
men stundom skam trætte,
når om aftenen vi kom til en by;
var der arbejd', så blev vi,
hvis ikke, så gled vi,
men tog dog forplejningen først,
og var glade for geskænken,
når vi sad på bænken,
ku' mættes, fik slukket vor tørst.
Åh disse minder

Hurtigt glemte vi sorgen,
tænkte ej på i morgen,
vi leved' fra dag og til dag;
derpå kan man kende
de farende svende,
de mødes til lystigt et lag;
ej vi samled' dukater,
men traf kammerater,
og det var tit bedre end mønt.
Vi har været flot i tøjet,
vi har været godt i møjet -
vi har kendt båder laser og pynt.
Åh, disse minder ...

Kan du huske om julen,
når vi sad i hulen
ved gås og et veldækket bord;
man ku' se tårer rinde,
selv på hærdede svende,
når tankerne mod hjemmene fo'r:
nu er vi herhjemme,
dog aldrig vi glemme,
hvad ude i verden vi så.
Vi ældre er blevne,
vore minder er levende,
det er minder, der aldrig forgå.

Åh, disse minder ...